

For gensidige Selskaber har den Betragtning været afgørende, at man her har Medlemmernes Heftelse som Kreditbasis, og at det, naar et Selskab har naaet en vis Størrelse, ikke kan siges at være det naturlige, at der overhovedet vedbliver at være Garanter. Har man paa Forhaand sikret Selskabet en tilstrækkelig Udbredelse, maa det da ogsaa kunne tillades, at Selskabet stiftes uden Garantikapital. Naar man har lagt Spørgsmaalet i Administrationens Haand, er det da ikke, fordi man har ønsket at tillægge Administrationen størst mulig Magt, men fordi en Lovregel let bliver for stiv, og fordi man har ønsket, at Ordningen skulde være saa lempelig for Selskaberne som forsvarligt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Medlemmernes Ansvar for Selskabets Forpligtelser stiller Sagen sig paa samme Maade. Det er muligvis dansk Rets Regel, at et gensidigt Selskabs Medlemmer i Mangel af særlig Bestemmelse i Vedtægterne hefter solidarisk med hele deres Formue for Selskabets Forpligtelser. En saadan Ordning er imidlertid ret streng, og det fremgaar da ogsaa af Oplysningerne i Bilag A og B, at et meget stort Antal bestaaende Selskabers Vedtægter har begrænsende Regler. Man er da gaaet den Vej at foreslaa, at Vedtægten skal indeholde Regler om Medlemmernes Ansvar, og det vil være Handelsministerens Sag, før han giver Vedtægten den nedenfor omhandlede Stadfæstelse, at paase, at mulige Ansvarsbegrænsninger ikke gaar udover det forsvarlige.

Man foreslaar, at der skal indbetales mindst 25% paa hver Aktie eller Garantandel, samt at det indbetalte Beløb for Aktieselskabers Vedkommende mindst skal udgøre 50 000 Kr. Med Hensyn til den ikke indbetalte Del foreslaar man — til Imødegaaelse af ovenfor omtalte Misbrug —, at den enkelte Aktionær eller Garant, der ikke er Bank eller Forsikrings-selskab, ikke uden at stille Sikkerhed maa hefte for mere end 5 % af den samlede Grundkapital eller for mere end 50 000 Kr.

Man har overvejet, om man burde kræve, at et begyndende Selskab skulde stille et Depot til Sikkerhed for sine forsikrede, men man har opgivet at fremsætte Forslag herom. Det Beløb, der kunde blive Tale om at kræve, vilde i hvert Fald ikke kunne blive synderlig stort, naar man ikke stiller større Krav til indbetalt Kapital end ovenfor angivet, og derhos betænker, at ethvert Selskab maa have nogle Midler til fri Disposition.

3. Man foreslaar, at ethvert Selskabs *Vedtægt* skal indeholde visse, nærmere angivne Bestemmelser, og at den skal stadfæstes af Handelsministeren.

Vedtægten bør naturligvis indeholde organisatoriske Bestemmelser, danne det fornødne juridiske Fundament for Selskabets Virksomhed. Man stiller desuden Forslag om, at Vedtægten skal indeholde visse Regler for Forretningsførelsen, som man maaske kunde tænke sig givet i selve Loven. Afgørende har den allerede under 2 paaberaabte Betragtning været, at en Lovregel let bliver for stiv, at man i Virkeligheden faar en mere praktisk Ordning ved at indskrænke sig til at foreskrive, at Vedtægten skal indeholde den Regel, Selskabet skal følge, og da paalægge Administrationen at kontrollere Reglens Forsvarlighed. Der bliver flere Gange i det følgende Lejlighed til at komme tilbage til dette Punkt; her skal kun nævnes et Par Eksempler. Et Forsikrings-selskabs Midler bør naturligvis anbringes i sikre Aktiver. Men det er vanskeligt at give en Lovregel derom, da et Selskab, der maaske har meget store Reservefonds, vil kunne have Anledning til og maa have Lov til f. Eks. at anbringe Midler i andre Forsikrings-selskaber; desuden kan et Selskabs Virksomhed i Udlandet medføre, at der fra udenlandske Myndigheders Side stilles Krav om, at Beløb anbringes paa en bestemt Maade. Man er derfor gaaet den Vej at kræve, at Vedtægten skal indeholde Regler angaaende dette Punkt, hvilke Reglers Forsvarlighed da maa kontrolleres af Handelsministeren. Paa samme Maade har man for gensidige Selskabers Vedkommende anset det for vanskeligt at give en Lovregel om, hvorledes Myndigheden til at træffe Afgørelse i Selskabets An-